

UWAGI DO Projekt ustawy o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej oraz niektórych innych ustaw

KRAJOWA IZBA GOSPODARCZA PRZEMYSŁ ROZLEWNICZY

Lp.	Pozycja w projekcie ustawy, do którego odnosi się uwaga	Proponowana zmiana przepisu	Uzasadnienie zmiany przepisu
UWAGI SZCZEGÓŁOWE			
1	Art. 1 ust. 1 pkt 12a) wprowadzanie do obrotu – rozumie się przez to pierwsze dostarczenie produktu na terytorium kraju w ramach działalności gospodarczej, odpłatnie lub nieodpłatnie, do celów dystrybucji, konsumpcji, stosowania lub użytkowania, w tym na potrzeby własne	Konkretyzacja pojęcia przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych poprzez objęcie nim przedsiębiorców, którzy zlecają wytwórcom wytwarzanie określonych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które następnie sprzedają pod własną marką, a faktyczny wytwórca takich produktów pozostaje anonimowy	Krajowa Izba Gospodarcza Przemysł Rozlewniczy zwraca uwagę na konieczność rozszerzenia kręgu podmiotów zobowiązanych do wykonywania określonych w projekcie ustawy czynności dotyczących produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o przedsiębiorców, którzy sami nie wytwarzają takich produktów, lecz są one wytwarzane na ich zlecenie i pod markami własnymi takich przedsiębiorców. KIG PR zwraca uwagę, że duża część rynku produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, w tym zwłaszcza rynku napojów bezalkoholowych, to produkty, które wytwarzane są ściśle na zlecenie przedsiębiorców posiadających określone prawa do marek (znaków towarowych), którymi takie produkty są oznaczane. Dotyczy to w szczególności dużych, zagranicznych sieci handlowych. Podmioty wytwarzające takie produkty nie mają faktycznego wpływu na rodzaj opakowania, jego kształt, gramaturę czy pojemność, o których to decydują właściciele marek.

			<p>W takim wypadku ich faktyczni wytwórcy powinni być wyłączeniu spod obowiązków wykonywania określonych w projekcie ustawy czynności dotyczących produktów, a ich miejsce powinni zająć przedsiębiorcy, którym przysługują prawa do marek, którymi oznaczane są produkty. Powyższe pozostaje zgodne z celami oraz zakresem pojęciowym dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko. Na gruncie dyrektywy pojęcie „producenta” stanowi określenie zbiorcze dla całej grupy podmiotów, które pojawiają się w poszczególnych fazach życia produktów jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego (projektowania, wykonania, wprowadzenia do obrotu). Prawodawca unijny wprowadził unijną definicję legalną pojęcia „producenta produktu”, ujętą w art. 3 ust. 11 dyrektywy. Jak wynika z art. 3 ust. 11 dyrektywy koncepcja pojęcia „producenta” w ujęciu prawnym dotyczyć może wielu grup podmiotów prowadzących działalność gospodarczą, które łączy jedna zasadnicza cecha – możliwość zindywidualizowanego oznaczenia tych podmiotów i kontrolowania przez władzę publiczną ich oddziaływania na produkt/ odpad. Jak wynika z wyżej wskazanej argumentacji, faktyczni wytwórcy produktów nie zawsze mają wpływ na produkt/ odpad. Wynika z tego konieczność różnicowania sytuacji prawnej poszczególnych grup podmiotów zaangażowanych w łańcuch postępowania z produktem i w przypadku produktów oznaczonych markami własnymi przedsiębiorców zlecających wytwarzanie takich produktów, objęcie takich</p>
--	--	--	-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------

			przedsiębiorców obowiązkiem wykonywania określonych w projekcie ustawy czynności w miejsce faktycznych wytwórców.
2	<p>Art. 3k. 1. Przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego wymienione w załączniku nr 9 do ustawy ponosi coroczną opłatę na pokrycie kosztów:</p> <p>1) zbierania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju, które wprowadził do obrotu, pozostawionych w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym kosztów utworzenia i utrzymania tych systemów, transportu tych odpadów i ich przetwarzania;</p> <p>2) uprzątnięcia, transportu i przetwarzania odpadów powstałych z produktów takiego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów, które wprowadził do obrotu.</p> <p>2. Opłata, o której mowa w</p>	<p>1) Wyraźne wyłączenie spod regulacji opakowań z tworzyw sztucznych, które objęte zostaną projektowanym systemem depozytowym, a zatem nie będą pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów</p> <p>2) Uwzględnienie przy ustalaniu wysokości projektowanych opłat, uiszczanych już przez producentów opłat niezbędnych do realizacji ustawowego obowiązku zapewnienia odzysku, w tym recyklingu odpadów opakowaniowych, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, które to opłaty przeznaczone są na pokrycie kosztów utrzymania systemu zbierania, uprzątnięcia, transportu i przetwarzania odpadów opakowaniowych</p>	<p>Projekt ustawy nie dokonuje prawidłowej transpozycji art. 8 ust. 2 lit. b – c) dyrektywy w zakresie, w jakim:</p> <p>1) nie wyłącza spod regulacji opakowań z tworzyw sztucznych, które objęte zostaną projektowanym systemem depozytowym, a zatem nie będą pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów (vide: art. 8 ust. 2 dyrektywy), oraz</p> <p>2) nie uwzględnia przy ustalaniu wysokości projektowanych opłat, uiszczanych już przez producentów opłat niezbędnych do realizacji ustawowego obowiązku zapewnienia odzysku, w tym recyklingu odpadów opakowaniowych, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.</p> <p>Zgodnie z art. 8 ust. 2 lit. b – c) dyrektywy państwa członkowskie zapewniają, aby producenci wymienionych w części E sekcja I załącznika do niniejszej dyrektywy produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych pokrywali koszty zgodnie z zawartymi w dyrektywach 2008/98/WE i 94/62/WE przepisami dotyczącymi rozszerzonej odpowiedzialności producenta oraz, o ile nie są już one uwzględnione,</p>

	<p>ust. 1, stanowi iloczyn stawki, o której mowa w art. 3l</p> <p>ust. 1, oraz liczby wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę produktów, o których mowa w załączniku nr 9 do ustawy, w danym roku.</p>		<p>następujące koszty:</p> <p>b)koszty zbierania odpadów w przypadku tych produktów, które są pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym koszty infrastruktury i jej funkcjonowania, a następnie koszty transportu tych odpadów i ich przetwarzania; oraz</p> <p>c)koszty sprzątania odpadów pochodzących z tych produktów, a następnie koszty ich transportu i przetwarzania.</p> <p>Zgodnie z przedłożonym projektem ustawy obowiązek uiszczania corocznej opłaty ciążyć będzie na każdym producencie produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 9 do ustawy niezależnie od tego, czy wytwarzane przez niego odpady są pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów, czy też nie. Tymczasem z treści wzmiankowanej powyżej regulacji dyrektywy wynika jasno, że obowiązek ponoszenia wymienionych w niej kosztów powinien ciążyć na producentach jedynie w przypadku, gdy odpady są pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów. W tym kontekście należy wskazać, że w odniesieniu do producentów napojów wytwarzających produkty w butelkach z tworzyw sztucznych projektowane jest wprowadzenie systemu depozytowego, o czym więcej w uwagach ogólnych. Oznacza to, że odpady takie gromadzone będą w zarządzanym przez operatora systemu obiegu zamkniętym, nie wchodzącym w zakres publicznego systemu zbierania odpadów. Zatem spod regulacji ustawy powinny ulec wyraźnemu wyłączeniu opakowania z tworzyw sztucznych, które objęte zostaną</p>
--	------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	--	---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------

			<p>projektowanym systemem depozytowym, albowiem nie będą pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów.</p> <p>W kontekście drugiej z proponowanych zmian należy wskazać, że dyrektywa przewiduje konieczność obciążenia producentów kosztami zbierania odpadów w przypadku tych produktów, które są pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym kosztami infrastruktury i jej funkcjonowania, kosztami transportu odpadów i ich przetwarzania oraz kosztami sprzątnięcia odpadów pochodzących z tych produktów, a następnie kosztami ich transportu i przetwarzania. Jednocześnie dyrektywa przewiduje, że obciążenie producentów takimi kosztami winno nastąpić jedynie w zakresie, w jakim koszty te nie są już przez producentów ponoszone w ramach obowiązujących systemów rozszerzonej odpowiedzialności. W tym kontekście należy wskazać, że producenci produktów w opakowaniach z tworzyw sztucznych uiszczają już opłaty niezbędne do realizacji ustawowego obowiązku zapewnienia odzysku, w tym recyklingu odpadów opakowaniowych, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Opłaty te są przeznaczane na pokrycie kosztów utrzymania systemu zbierania, uprzątnięcia, transportu i przetwarzania odpadów opakowaniowych. Zatem ponoszone przez producentów produktów z tworzyw sztucznych koszty opłat winny zostać uwzględnione przy obliczaniu wysokości projektowanej opłaty, tj. pomniejszać ją zgodnie z treścią przywołanych przepisów dyrektywy.</p>
--	--	--	------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------

3	<p>Art. 11b. 1. Przedsiębiorca wprowadzający do obrotu:</p> <p>1) produkty jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego, wymienione w załączniku nr 11 do ustawy,</p> <p>2) narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne</p> <p>– jest obowiązany do prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych.</p>	<p>Wyłączenie spod regulacji tych producentów produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, którzy ponoszą koszty prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych, o których mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi</p>	<p>Projekt ustawy nie dokonuje prawidłowej transpozycji art. 8 ust. 2 lit. a) dyrektywy w zakresie, w jakim nie wyłącza spod regulacji tych producentów produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, którzy ponoszą koszty prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych, o których mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.</p> <p>Zgodnie z art. 8 ust. 2 lit. c) dyrektywy państwa członkowskie zapewniają, aby producenci wymienionych w części E sekcja I załącznika do niniejszej dyrektywy produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych pokrywali koszty zgodnie z zawartymi w dyrektywach 2008/98/WE i 94/62/WE przepisami dotyczącymi rozszerzonej odpowiedzialności producenta oraz, o ile nie są już one uwzględnione, koszty środków służących upowszechnianiu wiedzy, o których mowa w art. 10 dyrektywy, w odniesieniu do tych produktów.</p> <p>W tym kontekście należy wskazać, że producenci produktów w opakowaniach z tworzyw sztucznych ponoszą już koszty prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych, o których mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Zatem producenci tacy powinni zostać wyłączeni spod regulacji art. 11b ust. 1 nowelizowanej ustawy, albowiem wymienione w dyrektywie koszty środków służących upowszechnianiu</p>

			wiedzy, o których mowa w art. 10 dyrektywy, są już w rozumieniu dyrektywy „uwzględnione” w ramach istniejącego systemu.
4	<p>Art. 3l. 1. Maksymalna stawka opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1, wynosi 0,05 zł za 1 sztukę wprowadzonego do obrotu produktu.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw klimatu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki, określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1, kierując się koniecznością pokrycia kosztów zagospodarowania tych odpadów oraz utworzenia i utrzymania publicznych systemów zbierania.</p>	<p>1) Określenie podstawy kalkulacji opłaty na poziomie projektowanej ustawy</p> <p>2) Określenie sposobu dystrybucji opłaty do systemu zbiórki i recyklingu odpadów opakowaniowych</p>	<p>Projekt ustawy nie określa podstawy kalkulacji corocznej opłaty, do wnoszenia której obowiązani zostają przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego wymienione w załączniku nr 9 do ustawy, jak również nie określa sposobu dystrybucji opłaty do systemu zbiórki i recyklingu odpadów opakowaniowych. Także delegacja ustawowa jest zbyt ogólna i nie zawiera wytycznych co do sposobu wyliczenia kosztów zagospodarowania tych odpadów oraz utworzenia i utrzymania publicznych systemów zbierania. Projektodawca nie wykazał ani w uzasadnieniu do projektu ustawy, ani w Ocenie Skutków Regulacji:</p> <p>1) jakie są faktyczne koszty związane ze zbieraniem z miejsc publicznie dostępnych i uprzątnięciem z terenów publicznych danych rodzajów odpadów objętych opłatą, a następnie przekazania tych odpadów do recyklingu,</p> <p>2) jaki jest związek maksymalnej stawki opłaty z niezbędnymi kosztami, które należy pokryć, oraz czy ta stawka jest proporcjonalna do tych niezbędnych kosztów,</p> <p>3) w jaki sposób środki gromadzone przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i</p>

			Gospodarki Wodnej będą wykorzystywane na pokrycie kosztów związanych ze zbieraniem z miejsc publicznie dostępnych i uprzątnięciem z terenów publicznych danych rodzajów odpadów, a następnie przekazaniem tych odpadów do recyklingu.
5	<p>Art. 3m. 1. W przypadku, gdy przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty, o których mowa w załączniku nr 9 do ustawy, nie wniósł opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1, albo uiścił opłatę niższą od należnej, marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, wysokość zaległości z tytułu tej opłaty, stosując stawkę opłaty obowiązującą w roku kalendarzowym, w którym przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty był obowiązany wnieść.</p> <p>2. Zaległość z tytułu opłaty wnosi się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja</p>	Usunięcie z regulacji sankcji w postaci dodatkowej opłaty w wysokości odpowiadającej 50% kwoty niewniesionej opłaty w przypadku nieuiszczenia zaległości z tytułu opłaty w terminie	Projekt ustawy przewiduje, że w sprawach dotyczących opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa. Zatem w przypadku zwłoki w płatności opłaty, powstanie obowiązek zapłaty odsetek za zwłokę, które producent ma obowiązek samodzielnie naliczyć i wpłacić do organu bez wezwania. Narastanie odsetek za zaległość jest sankcją za nieuiszczenie opłaty w terminie. Przy braku dobrowolnego uregulowania należności zostaje ona objęta egzekucją skarbową. Przewidziana w projekcie dodatkowa kara w wysokości odpowiadającej 50% kwoty niewniesionej opłaty jest niejasna, albowiem nie uwzględnia przyczyn ani rozmiaru opóźnienia w zapłacie. Już jednodniowe opóźnienie w zapłacie spowoduje powstanie u organu obowiązku wydania decyzji określającej jej wysokość, bez jakiegokolwiek badania przyczyn opóźnienia. Wydaje się, że rozwiązanie to jest zbyt rygorystyczne i stanowić będzie narzędzie nadmiernie dolegliwej i nieuzasadnionej

	<p>stała się ostateczna, na rachunek bankowy wskazany w tej decyzji.</p> <p>3. W przypadku nieuiszczenia zaległości z tytułu opłaty w terminie, o którym mowa w ust. 2, marszałek województwa nakłada, w drodze decyzji, na przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, dodatkową opłatę w wysokości odpowiadającej 50% kwoty niewniesionej opłaty.</p>		<p>represji przedsiębiorcy.</p>
6	<p>Art. 4c. 1. Osoba fizyczna, jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej lub osoba prawna, która ma odpowiednio miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium kraju, która sprzedaje na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej produkty</p>	<p>Zawężenie kręgu podmiotów obowiązanych do ustanowienia upoważnionego przedstawiciela do producentów produktów jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego</p>	<p>Zgodnie z art. 8 ust. 7 dyrektywy każde państwo członkowskie zapewnia, by producent mający siedzibę lub miejsce zamieszkania na jego terytorium, który sprzedaje - w innym państwie członkowskim, w którym nie ma siedziby ani miejsca zamieszkania - produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w części E załącznika oraz narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne, wyznaczył upoważnionego przedstawiciela w takim innym państwie członkowskim. Z treści przywołanego przepisu wynika, że obowiązek ustanowienia upoważnionego przedstawiciela ciążyć ma na producencie, tymczasem projekt ustawy przewiduje, że do wyznaczenia przedstawiciela obowiązana będzie każda osoba</p>

	<p>jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego wymienione w załączniku nr 9 do ustawy lub narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne, jest obowiązana do wyznaczenia swojego przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie na terytorium tego państwa członkowskiego ciążących na niej obowiązków określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko.</p>		<p>fizyczna, jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej lub osoba prawna, która sprzedaje produkty jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego. Zatem projekt bez uzasadnienia rozszerza krąg podmiotów objętych obowiązkiem wyznaczenia przedstawiciela na wszelkie podmioty dokonujące sprzedaży na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 9. Projekt nie określa przy tym minimalnych progów sprzedaży, po przekroczeniu których taki obowiązek powstaje.</p>
UWAGI OGÓLNE			
1	<p>Uwagi ogólne co do konieczności powiązania przepisów implementujących dyrektywę z</p>	<p>Krajowa Izba Gospodarcza Przemysł Rozlewniczy pragnie wskazać, że transpozycja przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko określa szerszy niż dotychczas zakres systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Ustalone w perspektywie czasowej poziomy recyklingu tworzyw sztucznych w dyrektywie oraz minimalne poziomy zawartości recyklatów w butelkach na napoje (wymienionych w części F</p>	

	<p>projektowanym systemem depozytowym</p>	<p>załącznika dyrektywy) zobowiązują środowisko, a przede wszystkim producentów, do przyjęcia odpowiedzialnej postawy, ale i też oddziaływania na cały łańcuch systemu rozszerzonej odpowiedzialności obejmujący producentów, dystrybutorów, organizacje odzysku opakowań, gminy i recyklerów. Wytyczne dyrektywy ustanawiają nieosiągalne dotychczas poziomy w zakresie selektywnej zbiórki butelek z tworzyw sztucznych po napojach do recyklingu (do 2029 r. będzie to aż 90%) i wprowadzają wymóg, że od 2025 r. butelki plastikowe muszą zawierać co najmniej 25 % tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu ; w 2030 r. ten próg wyniesie 30%. Z kolei dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy przewiduje, że systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta w państwach członkowskich muszą do 5 stycznia 2023 r. zostać dostosowane do wymagań dyrektywy. Z powyższego wynika, że Polska – czy chce, czy nie chce – musi stworzyć system depozytowy, ponieważ tylko w ten sposób zapewni odpowiedni recykling zebranych w tym systemie odpadów plastikowych. Bez tego nie będzie możliwe osiągnięcie celów obu dyrektyw, a polscy producenci nie spełnią wymagań, które na nich ciążyą. Przede wszystkim, wprowadzenie systemu depozytu spowoduje, że objęte nim opakowania w olbrzymiej większości zostaną z rynku zebrane i przekazane do recyklingu, dzięki czemu możliwe będzie ograniczenie wykorzystania do ich produkcji surowców pierwotnych. W interesie Polski leży zatem, aby spośród różnych rodzajów opakowań, promować te o najwyższym poziomie odzysku, osiągającym nawet – jak wskazują doświadczenia innych krajów europejskich – ponad 90 proc. ogółu wprowadzonych na rynek.</p> <p>W związku z powyższym Krajowa Izba Gospodarcza Przemysł Rozlewniczy zwraca uwagę, że organizacje branżowe producentów powinny mieć możliwość współpracy w ramach budowy całego systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta w oparciu o wymogi i doświadczenie tych krajów UE, w których funkcjonują one prawidłowo. Istotnym argumentem przemawiającym za takim rozwiązaniem jest również to, że budowa i wdrożenie systemu depozytowego wygeneruje określone koszty po stronie producentów korzystających z tych opakowań. Należy jednak pamiętać, że w Polsce on obecnie nie funkcjonuje, a zatem konieczne jest jego zbudowanie praktycznie od „zera”. Jeśli producenci finansują system zbierania i selekcji odpadów to powinni posiadać prawo do oddziaływania na funkcjonujący obecnie system oraz powinni mieć znaczący wpływ na kształtowanie rozwoju systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Zdaniem Krajowej Izby Gospodarczej Przemysł Rozlewniczy ważne jest aby przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu produkty w opakowaniach</p>
--	--------------------------------------------------	-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------

		<p>jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych zachowali określone prawa właścicielskie w stosunku do odpadów. Na obecną chwilę poważne obawy producentów budzi niepewność co do dostępności odpowiedniej jakości odpadów nadających się do recyklingu. Kwestię tę należy koniecznie uwzględnić przy projektowaniu nowego systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta. W ramach funkcjonowania takiego systemu przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu produkty w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych oczekiwac będą przede wszystkim dostępności surowców wtórnych odpowiedniej jakości tak, aby można je było włączyć do procesu produkcyjnego i zapewnić jego prawidłowe działanie. Zdaniem KIG PR wejście w życie zmian, od 3 lipca 2021 r, nowelizacja ustawy z 11 maja 2001 r, powinny już zawierać przynajmniej ramy funkcjonowania docelowego polskiego systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta. W ocenie Krajowej Izby Gospodarczej Przemysł Rozlewniczy opiniowany projekt ustawy w obecnym kształcie nie wykazuje zasady zachęty dla producentów do stosowania surowców w opakowaniach pochodzących z recyklingu.</p>
2	<p>Uwagi ogólne co do sposobu redakcji przepisów wprowadzających opłatę, o której mowa w art. 3k ust. 1 nowelizowanej ustawy</p>	<p>W ocenie Krajowej Izby Gospodarczej Przemysł Rozlewniczy sposób redakcji przepisów wprowadzających opłatę, o której mowa w art. 3k ust. 1 nowelizowanej ustawy budzi poważne wątpliwości, że opłata wnoszona przez producentów będzie mieć charakter stricte para-podatkowy, zasilający budżet państwa bez związku z obowiązkami zapisanymi w dyrektywie. W ocenie opiniującej opłata taka by być zgodną z wytycznymi dyrektywy, powinna być pobierana ex post po publikacji stosownych, rzeczywistych kosztów realizacji danych działań przez gminy, a nie z góry z założeniem, że każdy produkt wprowadzony do obrotu staje się potencjalnie zanieczyszczeniem, czyli odpadem gromadzonym na terenach publicznych lub te tereny zanieczyszczającym. W takim bowiem przypadku ustanowione przez projektodawcę rozwiązanie podważa ideę selektywnej zbiórki odpadów po produktach, które mają zostać obciążone opłatą, gdyż wszelkie działania i rezultaty związane z prowadzeniem tej selektywnej zbiórki nie będą miały żadnego wpływu na zmniejszenie obciążenia projektowaną opłatą. Zaproponowany przez projektodawcę mechanizm w ocenie opiniującej koliduje nadto z wytycznymi dyrektywy, że „koszty są ustalane z zachowaniem przejrzystości między zainteresowanymi podmiotami”. Przedsiębiorcy obciążeni taką opłatą nie będą mieli żadnego udziału w procesie ustalania tych kosztów, ani nawet wiedzy, jakie to są koszty i czy pobierane od nich środki są do tych kosztów adekwatne. Projektodawca nie zobowiązał bowiem gmin do publikowania informacji o kosztach, które mają być pokrywane z opłaty, co może naruszać istotę zasady przejrzystości wskazanej w dyrektywie.</p>
3	<p>Uwagi ogólne co do potrzeby zróżnicowania</p>	<p>Zdaniem Krajowej Izby Gospodarczej Przemysł Rozlewniczy konieczne pozostaje zróżnicowanie sytuacji produktów wytwarzanych z poliestru (rPET) od produktów wytwarzanych z innych polimerów, w świetle brzmienia i celu</p>

	<p>sytuacji produktów wytwarzanych z poliestru (rPET) od produktów wytwarzanych z innych polimerów</p>	<p>dyrektywy w zakresie propagowania podejścia wspomagającego gospodarkę o obiegu zamkniętym. W ocenie KIG PR powinno to nastąpić w szczególności poprzez zwolnienie produktów wytwarzanych z poliestru (rPET) z określonych w projekcie ustawy obowiązków pokrywania kosztów środków służących upowszechnianiu wiedzy, a także kosztów zbierania odpadów w przypadku tych produktów, które są pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów, oraz kosztów transportu i przetwarzania, względnie poprzez zróżnicowanie ich wysokości. Zróżnicowanie takie nie tylko byłoby zgodne ze wskazanym celem dyrektywy, lecz również pozwoliłoby na osiągnięcie zakładanych w implementowanych przepisach poziomów recyklingu opakowań z tworzyw sztucznych.</p>
--	-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------